

KOGA SE TIČE KAKO ŽIVE PRIČE

Kada sam saznala za ovaj konkurs, mnogo sam se obradovala. I onda sam počela da čitam ...

U knjizi “Koga se tiče kako žive priče“ ima 12 vrlo zanimljivih priča. Sviđa mi se što u većini priča pisac razgovara sa pričama. Bila mi je mnogo lepa priča o rupi. U njoj se dešavalo da pisac sretne jednu rupu koja nije ni na zidu, ni na cipeli ni na drvetu ... Pa rupa pita pisca: “Da li sam ja rupa?” A on joj odgovori: “Naravno da jesi.” A ona ga opet pita: “Kako kada nisam ni na čemu?” Posle nekog vremena pisac joj predloži da bude u njegovoj knjizi i ona je prihvatila. Kada je rupa došla u piščevu knjigu, bila je ponosna na svoj izgled, ali je rekla piscu da se oseća malo šupljo. A on joj objasni da to znači da je ona jedna zdrava rupa.

Najinteresantnija mi je priča o zidu, a ona glasi ovako: Bili u jednoj ulici zid i oglasna tabla, a na zidu su pisale neke jako ružne reči. Tako da kada bi neko prolazio pored njega, gledao bi u njega i podsmevao bi mu se. Zid je želeo da sazna šta toliko ružno piše na njemu, ali nije znao da čita. Pa jednog dana pita svoju drugaricu oglasnu tablu da ga nauči da čita. A ona njemu reče: “Bolje nemoj, ne želiš da znaš šta piše na tebi.” A za to vreme, na drugom kraju ulice bila je galerija jednog poznatog slikara, pa su svi dolazili tamo i divili se njegovim delima. Pa je jednom taj slikar otišao do onog zida, i rekao: “Kakav zid zar te nije stid?” A zid mu odgovori: “Imaj u vidu obraćaš se zidu.” A onda se slikar zamisli i zapita se da li je to stvarno rekao zid. Pa zid opet progovori: “Ove ružne reči niko da okreči.” Čim to ču, slikar odmah otrča po četkicu i paletu i krene da slika, a tu je bila i publika. Slikar je slikao celu noć i nikome nije palo na pamet da ode kući. Kada je konačno naslikao, potpisao se i rekao: “Neka vam je sa srećom Gospodine zide.” I tako je zid dobio ime Gospodin zid. Zid je bio srećan samo što još uvek nije naučio da čita.

U ovoj knjizi ima nekih stvari koje sam videla samo u ovoj knjizi, a nisam u drugima, a to su: pisac koji pomaže priči i priča njemu, šarena slova na naslovnoj strani, znak za svaku priču ... Moja negativna kritika

za ovu knjigu je što pisac na kraju knjige nije napisao svoje mišljenje kao pouku o knjizi. Dok sam čitala ovu knjigu, setila sam se da svakoj priči mogu da napišem pouku, kao na primer: Priča koja ne ume da završi samu sebe (pouka: budi strpljiv i dobićeš ono što želiš), alergična priča (pouka: ako si lukav budi dovoljno lukav), Gospodin zid (pouka: poštuj druge i oni će tebe) ...

Moji omiljeni likovi u pričama iz knjige “Koga se tiče kako žive priče” su: 1) vuk iz priča ” O jednoj razmaženoj priči” i “Ko čita ne skita” , 2) priča sa kojom pisac priča u priči “O jednoj razmaženoj priči”, 3) doktor iz “Prazne priče”...

AUTOR TEKSTA: JOVANA ŠIBALIĆ

RAZRED: III 2

ŠKOLA: „NARODNI HEROJ SINIŠA NIKOLAJEVIĆ“